

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 40.

W NIEDZIELĘ DNIA 20. MAIA 1798.

Z Kolonii d. 30. Kwietnia.

Miedzy wojskami widać poruszenie. Przy Siegburg na prawem brzegu Renu widać się oboz formować. Wczoray wyszły z tuteyszego garnizonu dwa bataliony do Julich.

Wczoray obchodzono tu i w Achen, iako też wcatay, rzeczypospolitey święto małżonkow.

Z Kliwii d. 30. Kwietnia.

Wczoray przy uderzeniu we wszystkie dzwony i przy wywieszeniu trzechkolorowey chorągwi z dwóch wież, zaszczerpiono tu drzewo wolności. Na proceksyi z tego powodu odprawioney znaydowały się sokoły mieyskie z chorągwiemi, gwardya mieyska, leśniczowie, dziewczęta trzechkolorowemi wstążkami ozdobione, &c. Na wierzchołku drzewa wolności zawieszono klatkę z dwiema gołębiami. Gdy drzewo wolności stanęło, otwarto klatkę i wylecenie gołębi było znakiem do wykrzyknienia niech żyje. Całe zgromadzenie rozeszło się spokojnie; w iedney

oberży był obiad równości. W wieczor była illuminacya, &c.

Magistrat dawny został rozpuszczony; obywatel Ferstner (cudzoziemiec) prezydentem, kommissarz wojenny Thomä agentem, a obywatel Schwaden jego pomocnikiem są mianowani. Na prowincyi są już agenci postanowieni, a dzisiay wybierze municypalność resztę officyalistów.

Z Paryża d. 28. Kwietnia.

Gdy długo silono się na demysty względem przeznaczenia Francuskiej floty na szkodliwym morzu, teraz twierdzą za pewną rzecz, że przynajmniej większa iey część jest w ważnym celu do Krymu przeznaczona. — Wylądowanie do Anglii jest do iakiegoś czasu zawieszono. — W Paryżu rozumią, że pokoy z Cesarzem nie będzie naruszony.

Landgraf Helsenkasselski wyjechał znowu z Wesel.

Cesarski jenerał Hotze przybył do Hamburga.

Postanowiono już, że tylko jeden galeanek Francuskiej złotej monety będzie. Na prawej jej stronie będzie wyrażony gieniusz, który rozmierza jednego południka (meridian) dla ułożenia jednostajności miar, z napisem na okółko: *Dla świata*, okazującym powszechność przeznaczenia, i: *dzień 14 Termidor 1go roku*, iako pamiątkę epoki, w której konwencya sposob miar przepisala. Na drugiej stronie będzie jeden na drugi założony dąb z laurem, i napisem na okółko: *Francuzka republika*. Na monecie srebrnej będzie alegoryczna figura, wyrażająca siedzącą kobietę, z napisem na okółko *Wolność, szczęśliwość*. Na drugiej stronie ten sam znak, iak na złotej monecie. Na 5 liwrowych sztukach będzie jeszcze na brzegach dodane: *Gwarancya narodowa*. Na miedzi będzie głowa wolności. Dyrektoryat jest umocowany do przebiccia co rok 100 mili: starej monety na nową.

Z Paryża d. 30. Kwietnia.

Wczoray prezentowani byli dyrektorowi na publiczney audyencyi Wincenty Giustiniani poseł republiki Rzymskiej, baron Stael de Holstein pełnomocny minister króla Szwedzkiego i obywatel Lupi minister republiki Liguryjskiej.

Minister zagranicznych związków, obywatel Taleyrant, prezentując dyrektorowi nadzwyczajnego posła republiki Rzymskiej, obywatela Giustiniani, rzekł do niego:

Francuzi nie mogą bez najwyższej radości oglądać teraz wśród siebie posła republiki Rzymskiej. Piękne to imię republiki zaginęło tam od 18 wieków. Nowy Rzym posiada znowu

swych konsulow, swoy senat i swych trybunow; lecz konsulow bez zazdrości, senat bez patrycyuszow, a trybunow bez intrygantow: taką sobie piękną nową Rzym nadał konstytucyą. Nowi Rzymianie szczęśliwsi od swych przodkow, znaydą w tej konstytucyi zagwarantowanie swych praw. W szczegulniejszey muszą zawsze mieć pamięci, że żądza zdobyczy stary obaliła Rzym. Zatrudnieni wewnętrznym swoim szczęściem, powinni sobie za chlubę mieć żyć z swemi sąsiadami w przyjaźni i nie zaczepiać ich. Filozofia obywatela Giustiniani, gardzenie przesadami i wiadomości tego, czynią go godnym do reprezentowania wolnego ludu, &c.,

Obywatel Giustiniani rzekł po nim do dyrektoryatu:

"Wdzięczność Rzymian za ich oswobodzenie, nie ustępuje szlachetności wielkiego narodu: ten przywrócił im nawet ich prawa, a oni poprzysięgali mu wieczną za to przychylność. Takie są uczucia potomkow Kamillow, Scypionow i Brutusow. Ach, gdyby ci sławni mężowie nowo odrodzony Rzym oglądać mogli! Jak żeby się Kamill zadziwił, gdyby zobaczył, że ci sami ludzie, którzy nam kiedyś grozili niewolą, teraz nam wolność przynoszą i S. drzewo wolności kapitolium zdobi! Scypio, ach wielki Scypio! zapomniałby o swych zwycięztwach, i równie wielki iak szlachetny pobiegłby na kapitolium dziękować Bogom za zwycięztwa Francuzow! Brutus złagodziłby surowość swojego wzroku, gdyby zobaczył, że dzisiaj wolny senat to samo zajmuje miejsce, w którym on kiedyś zabił tyrana! Pyszni Rzymianie z wspomnienia na swych przodkow, żyją sobie z swemi oswobo-

dzicielami żyć w braterstwie, i o to was proszę, Obywatele Dyrektorowie, imieniem Rzeczypospolitey Rzymskiej. Spo- dziewa ona się wiele po wielkim narodzie, a naród ten może być pewny przychylności szczerego i mężnego ludu. „

Prezydent dyrektoryatu, obywatel Merlin, odpowiedział mu w tych wyrazach:

„Rzeczpospolita Rzymska po 18 wiekach niebytności, pokazuje się znowu na horyzoncie politycznym; pokazuje się dla pocieszenia tego zniszczonego kraju, dla rozszerzenia w nim światła i ludzkości, dla zaprowadzenia znowu cnót, które tylko wolne znają ludy. Pod opieką Rzeczypospolitey Francuzkiej uskuteczony jest ten cud, i dzieciom Gallii, swem oswo- dźcielom, oddają potomkowie Kamillów i Scypionów hołd wdzięczności! iakże nie- dościgłe były dla starey dyplomatyki ta- jemnice losu, które opatrność dla was zostawiła! lecz nie zaniedbujemy tak uży- tecznych nauk, które te rodzą zdarzenia, ponieważ przyjaciele wolności winni sobie nawzajem oświecenie. Stary Rzym nie poległ od broni swych nieprzyjaciół, ale z niedostatku dobrego rządu, rozwięzłości i miękkosci. Zepsucie obyczajów i zanie- dbanie cnót ułatwiły barbarzyńcom wtar- ganie do Rzymu. Odrodzony ludzie! posłuchaj nauk historii! najniebezpiecz- niyszemi nieprzyjaciółmi politycznych społeczeństw są ich własne występki. Mi- łosć oyczyzny, ściśle zachowanie zasad, posłuszeństwo ustawom, oto są jedyne skały, o które się nieuchronne rewolucye wiekow rozbiłają. Dyrektoryat Francuz- ki bierze na siebie największą staranność o Rzeczpospolitą Rzymską i będzie nad niey

czuwał szczęściem. Chce od niej odwró- cić nieszczęścia, o które się dla samego Francuzkiego ludu obawiał. Rzymianie nie pomylili się, gdy na pomocy wielkiego narodu polegał: generałowie Francuzcy nie nadaremnie ogłosili prawa iego na ka- pitolium. „

Minister zagranicznych związków pre- zentował potym dyrektoryatowi barona Stael i rzekł do niego:

„Mam honor prezentować wykona- wczemu Dyrektoryatowi Eryka Magnusa barona Stael de Holstein, pełnomocnego ministra Króla Jmć Szwedzkiego przy rze- czypospolitey Francuzkiej. Wzniosły się nieiakić drobne chmurki między Szwecyą i Francyą; lecz obydwie te kraie, mając od- dawnych czasow wzajemne do siebie skłon- ności, nie mogły oddalone od siebie zosta- wać. Obce tylko natchnienia mogły usił- wać, tak przyjemne przerwać związki, ale nakoniec znowu są przywrócone. Rząd Francuzki przyjął z prawdziwym interes- sem to pojednanie, zwłaszcza gdy wybór pełnomocnego ministra jest rękoiymią szcze- rego tego powrotu. W samey istocie wy- bor taki nie miałże sprawić zaufania? Pan baron Stael, szukając zawsze dobra Szwecyi, okazał się razem szczerem przyacie- lem Rzeczypospolitey Francuzkiej, i nigdy nawet nie myślał, żeby te różne uczucia mogły iakie sprawić podeyrzenie. W cza- sie rewolucyi łączył także głosno życzenia swe za dobrem Francyi. Widział cuda i burze, sławę i nieszczęścia rewolucyi; ale w czasie nawet największych poruszeń u- ważał, że prawo narodow i osoba ambas- sadora tak świętobliwie szanowane były, iak w spokojnych krajach. Nic na ów czas nie potrafiło zmienić iego miłości do Fran-

cyi; nie niezwalilo jego mniemania, nie
nie zmi-nilo jego postępkę; zawsze szcze-
ry i otwarty. Naypodeyrzliwsi nawet re-
publikanie nie okazali względem niego
nawmniejszey boiaźni, ani niespokojno-
ści: wszyscy patrioci polegali na jego spo-
sobie myślenia, wszyscy Francuzi na jego
rzetelności. Słowem u wszystkich zasłu-
żył sobie na przychyłność, szacunek i u-
fnosć. Pan baron Stael, mówił w pew-
nym czasie: że *Szwedzi północnem są*
Francuzami. W słowach tych siebie samego
odmawiał. Uczu ia nasze przekonania go
codziennie, że się w oyczyźnie swej znay-
duje. „

P. baron Stael mówił bardzo cichym
głosem do dyrektoryatu. Oto jest mowa
jego.

„Obywatele Dyrektorowie! Przyiaźń
zdaje się bydź udziałem samych przy-
watnych osób: lecz znayduje się także przy-
iaźń między narodami: Szwecya i Fran-
cya daty tego od dawnego czasu szczęśli-
wy przykład. Natura chciała tym spo-
sobem przez tajemne związki nayodlegley-
sze od siebie zbliżyć ludy, a polityka
wspiera tylko takowe zyczenia, spiając
one ścisley przez alliance i wzajemne u-
stugi. Nowy Gustaf Adolf po wstąpieniu
na tron swych wysokich przodków, uczuł
zaraz wartość tak dawnego alliance. Król
Jmć Szwedzki rozkazał mi, Obywatele
Dyrektorowie, okazać wam iak szczerze
życzy utrzymać ten alliance, i to z tą otwar-
tością i szczerością iakie go charaktery-
zuia, i przed całą Europą iako monarchę
nawościsley zachowującego wszystkie związ-
ki okazuią. — Obywatele Dyrektorowie!
Błań sobie za naywiększe szczęście, iż
włożono na mnie obowiązek do utrzyma-

nia z wszystkich moich sił zgody między
Szwecyą i Francuzką rzezpospolitą. Tym
jedynie sposobem usprawiedliwie włożo-
ny na mnie od Króla Jmć obowiązek, i za-
ufanie, któregoście mi nie raz nayczulsze
dali dowody. — Przyymiecie, Obywatele
Dyrektorowie, moje zaufalne listy, które
wam honor mam oddać, z tą dla mnie
przychylnością, z iaką mam rozkaz od Kró-
la Jmć Szwedzkiego oświadczyć imieniem
jego wykonawczemu dyrektoryatowi szcze-
rą jego przyiaźń. „

Prezydent dyrektoryatu odpowie-
dział:

„Pełnomocny ministrze Króla Jmć
Szwedzkiego! Francuzka rzezpospolita po-
winna sobie winszować szczęścia, że wi-
dzi zbliżające się do niey rządy, które
do swego prawdziwego wrociły interesu.
Lubo gotowa do bronienia swych praw,
więcey ieszcze gotowa do odpowiedzenia
krokom zaufania i przyiaźni. Dyrekto-
ryat wykonawczy nie może ztym bezży-
wego ukontentowania widzieć nowey rę-
koymii poiednania się, którą mu Król
Szwedzki przez ciebie oddaie. Francuzka
rzetelność jest u wszystkich w sławiona lu-
dow; dyrektoryat ma sobie za honor po-
mnożyć obfitą tę część stawy, której on
jest zarządcielem, i gdyby wszystkie ak-
ta, w których się zawieraią traktaty, co
dyrektoryat obowiązuią, zaginać mogły,
wszystkie ich artykuły znalazłyby się w
jego sercach. Mci pełnomocny ministrze,
przyymiy imieniem Króla Jmć Szwedzkie-
go zapewnienie tych uczuciow i razem u-
kontentowania, iakim dyrektoryat jest
przeięty, z powodu, że odbywać będziez
przy nim ważne to poselstwo do zawarcia

ściśle związkow szacunku i przyjaźń, które ich od dawnego łączą czasu."

Nakoniec prezentowany był dyrektoriowi Liguryjski poseł, a potem obywatel Prencę sekretarz legacyi rzeszypolitey Rzymskiej, P. Brinkam sekretarz legacyi Szwedzkiej i obywatel Caparro sekretarz legacyi rzeszypolitey Liguryjskiej

Z Rasztaadt d. 29. Kwietnia.

Jenerał Bernadotte dotąd tu bawi. Zapewnia, że kuryer od Dyrektoryatu przywiózł mu wczoray rozkaz oczekiwania dalszych rozkazow w Rasztaadt. — Hrabia Lehrbach odebrał dzisiejszego poranku kuryera z Paryża, od tego czasu zamknął się i nikogo nieprzyjmuje; inni ministrowie Cesarscy od czasu przybycia tego kuryera są także mocno zatrudnieni. Wspomniany kuryer przybył tu wraz z kuryerem Hiszpańskim, który w dalszą do Wiednia udał się podróż. — Co moment oczekują tu barona Degelmana, który jedzie do Paryża w charakterze ministra Cesarzkiego; jego kamerdyner już tu stanął. Pogłoska biegała ale nie potwierdza się, że Xzē Reufs iadąc do Paryża przejeżdżał tędy. / Oczekują tu dzisiaj odpowiedzi ministrów Francuzkich na ostatnią deputacyi notę; lecz dotąd jeszcze nie nastąpiła. Twierdzą z pewnością, że w odpowiedzi tej zezwolą na otworzenie negocyacji dla roztrząśnienia 18 artykułów i innych punktów ostrzeżonych w nocie deputacyi Rzeszy; ale razem żądać będą, stosownie do ostrzeżenia uczynionego względem prawego brzegu Reon, aby Francya mogła utrzymować trzy szanse nadmostowe, to jest: w Huningen, Kel i Moguncyi. Mówią nawet, że już słownie roztrząsali

punkt ten i inne z członkami deputacyi Rzeszy.

Z Bazylei d. 28. Kwietnia.

Wczoray przechodziło przez to miasto 500 kanonierow, którzy udali się do Soloturnu; przybyło tu także tegoż samego dnia 1800 piechoty, która tu zapoczątkowała. — Dowiadujemy się z Zurich pod dnem 25, że małe kantony zaczęły już granice swoje obsadzać wojskami dla niedopuszczenia wniknięcia Francuzow: 800 ludzi kantonu Glaris stoi w bliskości Lachen a 800 w March. Dnia 25 t. m. 1500 ludzi kantonu Zug weszło do woytostw wolnych i posunąć się mają aż do Muri. Wielu senatorow kantonu Glaris uwieźono, ponieważ miano o nich podeyrzenie, iż sprzyjają konstytucyi. Pomiędzy włościanami kantonu Zurich zawsze panuje poruszenie. P. J. Jakob Thurneisen nasz współobywatel mianowany został ministrem skarbu rzeszypolitey Helweckiej. Ministrem sprawiedliwości jest P. Mayer de Schauensee z Lucern.

Z Bazylei d. 29 Kwietnia.

Dyrektoryat wykonawczy rzeszypolitey Helweckiej rozpoczął urzędowanie swoje dnia 23 t. m. uroczysta zaś jego instalacya na dniu 27 odbyć się miała. Pierwszym jego czynem było mianowanie ministrów i innych dyplomatycznych agentow. Obywatele Begoz z Lauzanny i Seltner z Soloturnu nadzwyczajnymi ministrami do Paryża mianowani zostali. Obywatel Pfenninger de Stäfa kantonu Zurich, obywatel Tillier kantonu Berneskiego, obywatel Rutiman kantonu Lucern, obywatel Eglise kantonu Fryburgskiego, obywatel Selner kantonu Soloturnu, obywatel Szczepan Maurer kantonu Schaffhausen,

obywatel Fehr kantonu Argowie, obywatel Zoneli kantonu Oberland rządca mi są mianowani. Obywatel Steck z Berna jest jeneralnym sekretarzem dyrektoryatu. Obywatel Thurneisen nie chciał przyjąć urzędu ministra skarbu; ale dyrektoryat wymówienia się jego nie przyjął. Wielka rada ciała prawodawczego Helweckiego postanowiła, że wszystkie dobra i własności kantonów za dobra narodowe całej rzeczypospolitej Helweckiej ogłoszone będą. Każda administracya w przeciągu dni 15 rejestru tych dóbr w dyrektoryacie wykonawczym złożyć jest obowiązana; długi wszystkich kantonów za długi narodowe są uznane. Senat czyli rada starszych zatrudnia się teraz roztrząśnieniem tego wyroku. Oczekują tu jeszcze kilka tysięcy woyska Francuzkiego; przez departament Monte Terrible znaczna także przeszła ich liczba, tak dalece, że armia woyska Francuzkiego na ziemi Helwetów znacznie wzmocnioną będzie. Marsz woyska tego rozliczne zrodził domysły; pomiędzy innemi rozgłoszono, że Francuzi znaczną w górach, odnieśli stratę ale wiadomość ta żadney nie ma pewności; ponieważ nieprzyjacielskie kroki przeciw małym kantonom nierozpoczęły się jeszcze. Kantony te wciąż do obrony przygotowania czynią; większa część mieszańców uchwyciła broń. Mowią, że ko pus od 2000 ludzi posunął się od Underwald aż do Brienz, i że z drugiey strony woyska Francuzkie weszły do Siebenthal.

Z Genewy d. 21. Kwietnia.

Jenerał Brune najwyższą nad armią Włoską mający kommandę przybył tu wczoraj i stanął w pałacu Doria. Minister

Sardyński przy naszej rzpliey podał wczoraj dyrektoryatowi notę w której uwiadomia go, że Króla Jmć Pana jego okoliczności przymuszają do wystąpienia na granice Liguryjskie woyska, dla przeszkodzenia iak on mowi w kroczeniu lotrow Stosownie do tego dyrektoryat ze swej strony kazał się także udać na granice pewnym oddziałom woyska aby iakich nie popełniono nieprzyzwoitości. Po między postanem na granice woyskami znajdując się i Francuzi iako posiłkowe tu będący woyska. W reszcie zapewniają tu, że rząd nasz bynajmniej nie sprzyja ratyotom Piemontekim, do których przyłączyło się wielu dezertetow Liguryjskich. Insuryenci ci z rewolucyonowawszy lennictwo Tagliolo udali się do Owada, a z tamtąd do Rocca Grimalda; odparci w ostatnim tym mieyscu powrocili nazad do Owada: liczba ich w mieście tym wynosi od 5 do 600; inny ich oddział od 1000 ludzi znajduje się Carrolo. Zamek Domo jest jednym ufortyfikowanym mieyscem, który mają w rękach swoich, zdobyli oni go bez wszelkiego oporu i znaleźli tam kilka sztuk armat, trochę broni i amunicyy wojennych. Widać wielkie podobieństwo, że niebawnie atakowani będą, gdyż woyska Piemontckie będące w Belgiate i Arona odebrały już posiłki.

Z Bazylei d. 30. Kwietnia.

Na dniu 26 weszło około 2000 woyska Francuzkiego do Zurich, tak jazdy jak piechoty. Jedną część rozłożono w mieście na kwaterach, a resztę w okolicznych wsiach. Za temi woyskami inne nadeść mają. Nieprzyjacielskie kroki już się rozpoczęły przeciw małym kantonom. Oto jest co piszą z Arau pod dniem 28. Jene

wał Schauenbourg kazał wezwać przez trębaczów mieszkańców wsi Haglingen (w kantonie Zug leżącej) do poddania się; lecz ci do tego przyszli okrucieństwa, iż trębaczowi obydwie ucięli ręce. Francuzi nieznosnie rozgiewani takowem postępkiem poszli przeciw uzbrojonej kupie broniącej przystępu do wsi, odparli ją, wszystko co tylko w ręce im wpadło bez różnicy wycięli, i wieś zapalili. Mowią także o drugiej rozprawie w której mieszkańcy kantonu Zug pobici zostali. ... Ciąto prawodawcze Helweckie ciągle odbywa swoje posiedzenia. Dnia 25 dyrektoryat uwiadomił go w poselstwie swoim, że mieszkańcy Protestantcy w kantonie Toggenbourg i kraju S. Galla przyjęli konstytucyę, ale katolicy a szczególnie miasto S. Galla niechęć tego jeszcze uczynić.

Dowiedzieliśmy się świeżo, że minister Angielski zasekwestrował wszystkie własności tak narodowe jako prywatne Szwajcarów w Anglii będące, pod pozorem że Francya prowadzi teraz w Helwecyi i chce wojnę prowadzić z Anglią za pomocą pieniędzy tego kraju. Postanowiono tu użyć odwetu, sekwestrując wszystkie własności Angielskie.

Z Rzymu d. 18. Kwietnia.

Odmiany duchowieństwa zachodzą tu bez najmniejszego wzruszenia. Duchownych cudzoziemców odsyła się do własnych ich krajów. Zakonnicy narodowi, którzy niechęć wniść do życia cywilnego są zgromadzeni do klasztorów zakonu swego, i tam dobrze się z nimi obchodzą i żadnego nie doświadczają przesładowania. Klasztory prozne mają być sprzedane jako dobra narodowe: liczba ich będzie bar-

dzo znaczna. Pakują tu znaczną część Muzeum z Villa Albani skonfiskowanego na rzecz Francuzkiej rzpltey.

Z Bruxelli d. 30. Kwietnia.

Wszystkie wojska armii Włoskiej będące w mieście tym i jego okolicach wyszły stąd przed dwiema dniami, zmierzając nad brzegi Dunkierki. Później potem przybył kuryer od ministra wojny do kommandanta Bruxelli wyprawiony, który natychmiast jednego z swoich, doczerech batalionów wysłał adjutanta z rozkazem cofnięcia się nazad. Wszystkie te wojska na brzegi Renu udać się mają, równie jak i część garnizonu z Lill, która tu wczoraj zrana przybyła. Regiment konnych strzelców garnizonem stojący w tym mieście rusza dzisiaj do Kolonii; jutro pojdzie za nim znaczna część piechoty: słowem powszechnie jest poruszenie pomiędzy wojskami, z wszystkich stron udają się na brzegi Renu. Zdać się nawet że część wojska prawego skrzydła armii Angielskiej opuści brzegi Ostendy i Dunkierki i podobnież uda się nad Ren. Stąd wypada że projektowana przeciw Anglii wyprawa aż do czasu podpisania pokoju między rzpltą Francuzką i Rzeszą Niemiecką odłożona będzie.

Z Zemlina d. 28. Kwietnia.

Najświeższe z Turcyi wiadomości donoszą, że Pasman Oglu odniósł zwycięstwo nad armią Otomańską, która o 12 mil w tył cofnąć się musiała. Porazkę tę przypisują znacznej liczbie artyleryi z buntowanego Baszy, która przedziwnie użyta była, jako też niechęci Baszy Trawnickiego mającego utrzymować atak, a który nie dał rozkazu udania się naprzód. Po zwycięstwie tym Pasman Oglu ogromne

obiał położenie w miejscu bateriami i fortyfikacyami otoczonym, z kąd do całej Wołoszczyzny wpadać może. Ammunicyi wojennych, żywności i innych potrzeb wojskowych ma mieć na kilka kampanii.

Z Medyolanu d. 23. Kwietnia.

Upewniamą teraz ze uzbrojenia czynione w Civittavechia i Genui są przeznaczone przeciw Deiewi Algierskiemu, gdyż rząd Francuzki chce się zemścić w sposobie jak najsrozszyzm śmierci swego konsula, obywatela Jambon St. Andre. Obywatel Pagani zastępuje miejsce obywatela Sommariva w rządzie teneralnego sekretarza naszego wykonawczego dyrektoryatu. — Obywatel Sopransi bywszy minister policji ma iść na urząd pełnomocnego ministra rzpltey Cysalpińskiej w Genui, na miejsce obywatela Porro, który urząd ten złożył. Nasze urzędowe gazety o zasługach w rządzie naszym odmiannach tak mówią, „Dyrektoryat wykonawczy rzpltey Francuzkiej uważając, że do czasu tego nie potwierdzono zawartego między Francuzką i Cysalpińską rzpltą traktatu, uznał za rzecz potrzebną aby tu uczynione były niejakie odmianny, które za konieczne bydy rozumiano do przywrocenia spokojności w obydwóch radach. Stosownie zatem do tego 6. członków rady starszych i 3. członki rady wielkiej z urzędu złożyło.“

Nasz Dyrektoryat Wykonawczy wydał pod 29. Germina (18. Kwietnia) do ludu Cysalpińskiego odezwę, w której rozebrawszy wszystkie wystęski nieprzyjaciół rzpltey, oświadcza, że go to jest za grzech się w grzechach kraju dla utrzymania konstytucji i nadania potrzebego siły publicznej duchowi dla obrocenia go na pożytek rzpltey.

Kardynał Józef Doria przybyły do Florencyi z Civittavechia jest oczekiwany w Genui; resztę dni życia swego chce przepędzić w Pegli, w zamku należącym do bywszego Xcia Doria brata jego. Ekwi-paże jego stanęły już w Genui. Obywatel Bertuccioni z Paryża do Genui z ważnymi depeszami do Dyrektoryatu wykonawczego rzpltey Liguryjskiej przybył. Mniemają że przywiozł artykuły zaczepnego i odpornego alliansu między Francuzką i Liguryjską rzpltą. — Też same listy z Genui donoszą, że obywatela Marka Lomellino za nierostropne mowy zapłać 8. tysięcy liwrow ukarano. — Obywatel Tomasz Logomarsino za zdradliwe mowy na lat dwa na galery skazany został. Niedawno postanowiona ustawa, nakazująca sprzedarż sreber kościelnych na rzecz skarbu publicznego, wielkiego nieukontentowania w rzpltey Liguryjskiej stać się przyczyną. — Od wielu już dni nie odbieramy poczty z Turynu; lecz wiemy od podróżnych, iż rząd tamtejszy naydzielniejszych używa szrodków dla poskromienia insurrekcyi, która w wielu pokazała się miejscach. Zapewniamą że cała prawie wyższa Nowareska jest w stanie otwartey wojny i ostatnie z Genui listy z pewnością donoszą, że insuryenci dohoy Saluces takie odniesli korzyści iż panami się stali Cherasque; lecz w miejscach innych woyska królewskie łatwo zwyciężyły usiłowania rewolucyonistów. Król Jmci oczekuje tylko odpowiedzi dyrektoryatu Francuzkiego dla użycia dzielnych szrodków przeciwko insuryentom jeziora większego i doliny Saluces. — Margrabia Manfredini mąż ior domu wielkiego xcia Toskańskiego wszrodku t. m. pojechał do Wiednia.

D O D A T E K

D O N^{ro.} 40.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W NIEDZIELĘ DNIA 20 MAJA 1798.

Z Paryża d. 30. Kwietnia.

Minister marynarki Pleville-Lepelley służył był, jak wiadomo, przed miesiącem swym urząd; dyrektoryat prosił go, aby jeszcze zawiadywał tym wydziałem poki nie wynajdzie godnego mu następcy. D. 28 kontra admirała Bruix mianował ministrem na jego miejsce i ten natychmiast rozpoczął swoje urzędowanie.

Pod d. 28 napisał dyrektoryat do ministra Pleville-Lepelley z tego powodu następujący list:

“Dyrektoryat, Obywatelu Ministrze, stosownie do Twego życzenia dać ci następcę: wybór jego padł na kontra admirała Bruix. Dyrektoryat ponawia tu za pewnienie ukontentowania które ci już dał za okazane w urzędowaniu Twoim, tak przed złożeniem urzędu, jak potem gorliwość, umiejętność i patriotyzm. Zaufanie i szacunek dyrektoryatu tu pozostaną ci, obywatelu Ministrze, i nie zaniedba użyć cię w miejscu, które mniey uciążliwym będzie, jak to, które dla twej starości musiałeś złożyć.”

Nowy minister marynarki nie jest iak

wiele dzienników przytacza kontra admirała Bruix, który flotą w Tulonie komenderuje, ale Bruix, który przed rewolucją porucznikiem okrętu był, a w czasie wyprawy do Irlandyi pod jenerałem Houchem w randze majora kommanderował. Bruix był w porcie Brestenskim użyty i jest jeden z najzręczniejszych marynarki officerow.

Jenerał Buonaparte, którego nasze dzienniki do Rasztadt wysłały, znajduje się jeszcze w Paryżu, a przynajmniej wiadzą go jeszcze wczoraj o godzinie 4 po południu. Niektóre z naszych dzienników mówią teraz, że on prędko do Włoch, albowin Tulonu, gdzie już 20,000 wojska lądowego pogotowiu stoją, jak do Rasztadt poiedzie. Gibraltar ma być wspólnie z Hiszpańskimi wojskami Anglikom wydarty, który na tak mocny atak nie jest przygotowany. Inna wyprawa idzie do Krymu, &c. Dnia 18 kwietnia fregata P Astuce wyszła z Tulonu na tajemną wyprawę. Według Redaktora Buonaparte jedzie do Rasztadt.

Poultier przytacza w wczorayszym

swoim dzienniku, co następuje: Mowią, że Rosya, Austrya, Prusy, Dania, Anglia &c. ugodziły się z sobą, na zagwarantowanie sobie na wzajem swych posiadłości, i przeciwnienia się w wszystkimi swymi sposobami, każdemu obcemu rozszerzenia systematowi.

Względem zaszłego w Wiedniu zdarzenia nie jeszcze urzędownie nie ogłoszono. Pogłoska o wyświecie Hiszpańskiej floty z Kadyx nie potwierdza się.

Dzienniki nasze nie jeszcze dalej o wyprawie przeciw Anglii nie donoszą. Mówią tylko, że przy Kale i Dunkierce wiele się zgromadza wojsk i może stamtąd główniejszy wydział atak do wylądowania.

Dwa transporta z żywnością i potrzebami okrętowemi, które w różnych wyszły czasach z Nant, i dla ściągających ich Anglików do Audierne zawinąć musiały, stanęły nakoniec szczęśliwie w 65 żaglow w Brest.

Podług listy w Redaktorze umieszczoney, więcej jak dwie części nowo obranych członków do ciała prawodawczego, składa się z kommissarsów rządowych.

Portowi i inni officialiści składają dziesiątą część swej płacy na wylądowanie do Anglii. — Kościół Filantropów rzadko teraz bywa odwiedzany. — Poseł nasz w Rzesztadt Bonnier jest deputowanym z departamentu Herault obrany.

Blisko Havr zabrali znówu Anglicy

kilka rybackich statków. — Obywatel Olivier, który z rozkazu rządu odprawił do Persyi podróż, powrócił z tamtąd z wielu ważnemi rzeczami do Konstantynopola.

W Rzymie aresztowano wiele officyerów, za nieposłuszeństwo przeciw generałowi Maissenie. — W Neapolitańskim odbierają także nad potrzebę będące w kościołach srebro.

Obywatel Garnerin zapowiedział wczoraj nowe balonu doświadczenie, na którym obiecał się z młodą kobietą na powietrze puścić; lecz policya zakazała takową podróż jako nieprzystoyną i nie moralną. Teras pyta się oby: Garnerin, w publicznych piśmiach, jaka ustawa zakazuje kobietom odbywania podróży na powietrzu, tak jak na wodzie?

W Boulogne ćwiczy się piechota ustawicznie na płaskich statkach.

Z Rouen donoszą, że ustanowiony tam nie dawno bank, rozpoczął dnia 24 kwietnia swoje czynności; postanowił billet na 100, na 250, na 500 i 1000 liw.

Obywatel Legon indzenier w Marsylii, który się długo w Indyach wschodnich bawił, podał jeszcze w roku 1792 rządowi Francuzkiemu plan do opasowania bogactw Indyy, Portugalii i Brazylii. Ponowił teraz ten plan i żąda do wykonania go 6000 wojska 14 fregat, cug artylleryi, żywności na 8 miesięcy i 1 million gotowych pieniędzy.

DONIESIENIA.

C. K. sądy szlacheckie Krak. zachod. Galicyi wiadomo czynią JP. Jędrzejowi Ucieyskiemu, że JP. Woyciech Burski dnia 9 lutego 1798 roku w wiosce Modrzew cyrkule Konieckim do wieczności przeniósł się. Przeto JP. Jędrzejowi Ucieyskiemu, stosownie do §. 623 prawa cywilnego części II. zaleca się: ażeby oświadczenie swoje, czy dziedzictwo po §. p. Woyciechu Burskim obiać chce, lub nie? w przeciągu roku

tego niedzieli sześciu C. K. sądom tutejszym podał; gdyż nienadążenie się tego, za zrzeczenie się dziedzictwa uważane będzie. W Krakowie d. 11. Kwietnia 1798.

Pod niebytność JWielmożnego Prezesa,

Franciszek Borgiasz Pickarski,

Jozef de Cronenfels.

W. Roskochny.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Krakowskich
Galicyi zachodniej.

Weinmann sekretarz.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie zachod: Galicyi oznajmują niniejszym Edyktem JPP. Janowi Meyserowi i Łukaszowi Bnińskiemu: że JP. Franciszek margrabia Myszkowski w Wiedniu mieszkający u tychże sądów przeciw nim, o przecięcie sprawy przez Ignacego Malczewskiego, względem zabezpieczenia summy 50,000 f. p. na Pou. Makarym Kluszewskim przewidzianey, notę podał, i opomoc sądową ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie oni zostają, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajdują się, im obżałowany tutejszego patrona JP. Billewicza z ich szkoda i ich kosztem kuratorem postanowity, z którym to pytanie, czyli do przecięcia sprawy wzywający, czy też wezwany, czy obydwaj w porozumieniu się z sobą, jako współuczestnicy, sprawę prowadzić mają? dnia 16 lipca r. b. o godzinie 9 rana podług § 50 ordynacyi sądowej zatwierdzone będzie: przeto oni Edyktem niniejszym tym końcem upominają się, ażeby w czasie przyzwoitym sami się stawili, albo jeżeli jakie mają prawa swego dowody, te kuratorowi wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tutejszym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do swej obrony za najsukuczniejszą osadzą, gdyż w przeciwnym razie niedogodność z zwłoki wyznikać mogącą sami sobie przypisać winni będą. Tak C. K. prawa stanowią.

Jozef de Nikorowicz.

Darowski.

Olechowski.

Z Rady C. K. sądów szlach: Krakows: zachod:
Galicyi. Dnia 21 Kwietnia 1798.

Weinmann.

Z C. K. pełnomocney radworney Kommissyi Galicyi zachodniej. — Między cyrkularney Baby czyli akuszarki w cyrkule Radzyńskim zawakowało.

Ponieważ w cyrkule Radzyńskim miejsce Baby cyrkularney, z pensją r. b. 50 i z wolnym mieszkaniem połączone, zawakowało; więc takowa przez niniejsze uwiadomienie z tym dodatkiem do powszechney podaie się domości, ażeby owe baby, które przy C. K. akademii examinowane zostały i miejsce otrzymać chcą, proźby swe wraz z przynależnymi zaświadczeniami tego examinu do tutejszey C. K. pełnomocney radworney kommissyi podawały w Krakowie d. 4 Kwietnia 1798.

Jan hrabia de Wagensperg.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie zachodniej Galicyi uwiadomiał tym publicznym edyktem wszystkich, którym o tem wiedzieć należy: że dobra Kazimierza mała z należnościami Jakuszowice małe za roczną kwotę 8500 fp. i dobra Podolany z należnościami Słajanowice i cło czyli Mogotcie za roczną kwotę 15000 fp. do masy krydalney Pawła Grabowskiego należące, w Województwie Krakowskim będące, d. 16 czerwca r. b. przez licytacją w trzechletnią arędę, pod następującymi warunkami wypuszczone będą, iako to:

1mo Kontrakt od d. 24 czerwca 1798 roku zaczynać się będzie.

2do Rzeczona dobra nie będą w pośseſsya dane dopoki catoroczna kwota, iaka przez licytacyą wypadnie, do depozytu sądowego złożona nie będzie, i podobnież w drugim dzierzawy roku d. 24 czerwca, pod oddaleniem z pośseſsyi ma być wyplacona, w przeciwnym przypadku te dobra, z szkodą tego, kto nie dotrzyma kontraktu powtórnie licytowane będą.

3tio Pośseſsor, Buydoki w tym stanie w iakim mu oddane będą, bez regresu do masy utrzymywać będzie obowiązany.

4to Lasy tym dobrom przyległe, kontraktem objęte nie będą, ale dla masy, w administracyi JP. kuratora dobr pozostaną.

Co się zaś innych warunkow tyczy, które, ieszcze zażydźby mogły, te w sam dzień licytacyi ogłoszone będą.

Ktoby tedy dobr pomienionych w aręde sobie zyczył, ma na terminie wyznaczonym d. 16 czerwca r.b. o godzinie 9 z rana, tu w C. K. Forum znaydować się. Wszyskim nadto dzierzawy żądającym wolno jest, inwentarze wspomnionych dobr w tuteys. ey przeżyżyć sobie registrarz. W Krakowie d. 5 maja 1798.

Joſef de Nikorowicz.

Joſ. a Cronenfels.

Roskoſhny.

Z Rady C. K. sądow szlachec: Krakows: zachod: Galicyi.

Ascher.

C. K. Sady szlacheckie Krakowskie zachod: Galicyi oznaymują Edyktem niniejszym Xciu Stanisławowi Poniatowskiemu: że JP. Joſefa z Olizarow Borkowska po niegdy ś. p. Jerzym Borkowskim pozostata wdowa, iako też Jakob, Jerzy, Wincenty, Franciszek i Stanisław synowie, Tekla, Petronella i Rozalia corki Borkowscy u tychże sądow o wypłacenie summ. 57,890 f. p. i 6600 f. p. przeciw niemu notę podali i o pomoc sądow, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszali się.

Gdy zaś Sady te, nie mając wiadomości, gdzie on zostaje, lub czy wcale w C. K. kratach dziedzicznych znayduie się, temuz Xciemu Stanisławowi Poniatowskiemu tuteyszego patrona Telesfora Billewicza z iego szkodą i iego kosztem kuratorem postanowily, z którym ten proces podług przepisu ordynacyi sądowey rozpoczęty i skończony będzie; przeto on Edyktem niniejszym tym końcem upomina się, ażeby czasie przywoitym to jest w przeciągu 90 dni sam się stawil, albo ieżeli iakie ma awa swego dowody, te kuratorowi wyznaczonemu wcześniej przestął, albo n koniec tego sobie patrona obrał, tego sądow tuteyszym wymienil, i podług przepisu tych odkow prawa używał, ktore do obrony tey sprawy za nayskuteczniejsze osądził; je w przeciwnym razie wypadki niedogodne z zaniebdania wyniknąć mogące sam je przypisać winien będzie. Tak praca C. K. stanowią.

Z Rady C. K. sądow szlach: Krakow: zachodniocy Galicyi
dnia 29. Marca. 1798.

Pod niebytność Jaśnie Wielmożnego Prezesa.

Pickarski.

Joſ. Nob: a Cronenfels.

W. Roskoſhny.

Podaje się publiczności wiadomoś, iż z mocy rezolucyi sądu woytowsko lawniczego miasta J. C. K. Mei Kazimierza przy Krakowie d. 21 miesiąca kwietnia 1798 r. zasłzey będzie się odprawiały po trzeci raz licytacya kamienicy Strauzowskiej na satisfactory wierzycieli oddaney w Kazimierzu w ulicy Krakowska zwana stojącej Nre: 122 oznaczoney a. to na dniu 23 miesiąca czerwca r. 1798 rana przed południem o 10 godzinie o w ratuszu miasta Kazimierza, ktorey pretium czyli szacunek przez taxatorow mieyskich ułożony, czyni zło. pol. 49,275 gr. 20. Zyczących sobie takowey nabycia na dzień i mieysce iako wyżej oznaczone niniejszym zaprasza się.